

Ni og tredivte Møde.

Lørdagen den 15de Februar Kl. 3¹/₄.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af: Forslag til Lov om Indførselsforbud i Anledning af pestagtig Sygdom.
(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Den fungerende Formand (Krieger):

Sagen kan, som bemærket, kun foretages, naar Thinget dertil giver sit Samtykke; men jeg har troet at lade den foretage idag, fordi jeg ansaa det for ønskeligt, at der var en passende Tid imellem 1ste og 2den Behandling. Jeg har tænkt mig 2den Behandling foretagen paa Mandag, og ærede Medlemmers Opmærksomhed har jo, som sagt, været henledet paa Lovforslaget. Mit Forslag er altsaa, at Sagen nu foretages ekstraordinært, og hvis Ingen begjærer Ordet, vil jeg forudsætte, at Thinget giver sit Samtykke dertil. (Op- hold). Det er saaledes givet.

Justitsministeren (Mellermann): Da der ikke er Nogen, som synes at ville tage Ordet, vil jeg blot gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af dette Lovforslag, som væsentligt ville gaa ud paa en Gjentagelse af de Hovedbetragtninger, som jeg anførte i det andet Thing. Det er af de Sagtyndige antaget, at det, navnlig saalænge som den her omtalte Epidemi hersker paa Steder, som den ligge saa langt herfra, som Tilfældet er for Diebliffet, er mindre sandsynligt, at Smitten skal bringes herop ved Personer; men den egentlige Fare for Smitten ligger navnlig i Gjenstande. Smedens nemlig Sygdommen inden en forholdsvis kort Tid maa komme til Udbrud hos det Menneffe, der har faaet Smitten i sig, saa kan derimod Smittstoffet holde sig længe i saadanne livløse Gjenstande, som overhovedet egne sig til at optage det; der kan det skjule sig i længere Tid og yttre sin skadelige Virkning. Det er ogsaa Foranstaltninger, sigtende til at afværge Fare fra denne Side, som nærmest ere trusne af det tybste Nige. Det er ikke nogen egentlig Karantæne, som man har indført der; men det er et Indførselsforbud, hvorved en Række Gjenstande, som navnlig kunne antages at komme fra de Egne, hvor Sygdommen hersker, blive udelukkede fra Indførsel i det tybste Nige, og der gjøres kun Undtagelse herfra med Hensyn til Passagerers Reisegebs og Klæder. Disse Gjenstande ere ikke ubetinget udelukkede; men de skulle undergaa en Desinficering, for-

saavidt som det maa antages, at de paagjældende Personer komme fra mistænkelige Steder. Til at træffe en lignende Foranstaltning her, havest der ingen Lovhjemmel; der er ingen Lov, som bemyndiger Regjeringen til at udstede Indførselsforbud af denne Art, og det er altsaa for at afhjælpe dette Savn, at det nærværende Lovforslag er fremkommet. Det lyder kun ganske i Almindelighed paa at bemyndige Justitsministeriet til at udstede denne Slags Forbud eller til i alt Fald at gjøre Indførselen af denne Slags Gjenstande afhængig af særegne Forsigtighedsreglers Tagtagelse. Det er nemlig ikke muligt i Forveien nærmere at angive, hvilke enkelte Varer det er, der skulle udelukkes, thi dette afhænger af Epidemien's Gang. Det skal naturligvis i sin Almindelighed betragtet være den Slags Varer, der komme fra de smittede Egne. Deraf følger altsaa, at Kredsen af de mistænkelige og farlige Gjenstande kan udvides eller indskrænkes, alt eftersom Sygdommen flytter sig. Derfor er det, at det ikke vilde være tilfredsstillende at faae ved Lov bestemt, at de og de enkelte Gjenstande kunne forbydes, thi om 14 Dage kunde det maasse være, at denne Liste enten burde forges eller formindskes. Hvad angaar de to andre Paragrafer i Lovforslaget, da gaar den anden Paragraf kun ud paa at indsætte saadanne Straffebestemmelser, som maa anses for nødvendige for at sikre Opfyldelsen af de Forbud, der udgaa i Genhold til den første Paragraf. Hvad § 3 angaar, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i den er indkommet et Endringsforslag i Folkethinget, idet det nemlig der blev foreslaet, at denne Lov kun skulde have Gyldighed til 1ste Januar 1880. Det var et Endringsforslag, som jeg ikke antog, der kunde være Noget at indvende mod, eftersom det ganske sikkert inden den Tid maa vise sig, hvorledes det stiller sig med denne Sygdom, om det skulde lykkes at kvæle den i Jydslen derne, eller den skulde brede sig mere over Europa. I sidste Tilfælde vilde der jo baade blive Spørgsmaal om at holde denne Lov i Kraft længere og maasse ogsaa om andre Lovbestemmelser desuden.

Da ingen flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Den fungerende Formand: Endringsforslag, som Nogen maatte ville indgive, bedes indleverede i Bureauet inden imorgen Middag Kl. 1.

Dagsordenen er hermed udtømt.